

Zasady Życiowe Suwereno-Integralności

Model ekspresji przyjmujący formę Istoty powstał w celu zaistnienia możliwości eksploracji, za pośrednictwem instrumentów biologicznych, nowych pól wibracji – a poprzez ów proces odkrywania – transformacji na nowy poziom rozumowania i ekspresji jako Suwereno-Integralność. Suwereno-Integralność jest najpełniejszą formą ekspresji w ramach modelu Istoty funkcjonującego w obrębie wszechświatów czaso-przestrzeni, jest ona również najdokładniejszą egzemplifikacją możliwości Inteligencji Źródła dostępną dla modelu Istoty. Suwereno-Integralność reprezentuje poziom możliwości, jaki przypisano modelowi ekspresji w formie Istoty, wówczas, gdy został on pierwotnie skonceptualizowany przez Pierwsze Źródło.

Bywają na Terze-Ziemi ludzie, którzy doświadczają lekkiego powiewu wiatru z tej potężnej nawałnicy, którą nazywamy Świadomością Suwereno-Integralności. Niektórzy nazywają ją wniebowstąpieniem; inni używają określeń typu: iluminacja, wizja, oświecenie, nirwana, świadomość kosmiczna. Mimo że wedle ludzkich standardów doświadczenia te zasługują na miano dogłębnych, to są one jedynie wstępnym drgnięciem Suwereno-Integralności, która w takich przypadkach rejestruje, że zaczyna być z coraz większą intensywnością używana do przemierzenia i przebudzania odległych krańców jej egzystencji. To, co większość gatunku uważa za krańcową błogość, jest zaledwie impresją Suwereno-Integralności szepczącą do swoich reprezentacji formy i życia biologicznego, przekonując je, aby wejrzały one w korzenie swojej własnej egzystencji, a następnie zjednoczyły się z wolną od formy i ograniczeń, wszystko przenikającą, inteligencją.

Świadomość Suwereno-Integralności wybiega daleko poza skalę ludzkiej sceny życia, tak jak gwiazdy na niebie są poza dotykem Terry-Ziemi. Możecie obserwować gwiazdy swoimi ludzkimi oczami, ale nigdy nie dotkniecie ich swoimi ludzkimi rękoma. Podobnie, za pomocą instrumentu ludzkiego możecie mgliście dostrzegać zaczątki świadomości Suwereno-Integralności, jednakże doświadczyć jej już nie możecie za pomocą instrumentu ludzkiego. Dostępna jest ona jedynie poprzez stan całkowitości istoty, jako że Suwereno-Integralność oraz jej pozostałości z percepcji dostępnej w Rzeczywistości Źródła, mogą istnieć tylko w stanie całkowitości. Stan całkowitości uzyskiwany jest jedynie w procesie nabycia przez świadomość jednostki zdolności do odseparowania samej siebie od czasu i ujrzenia własnej egzystencji w beczasowości.

Instrument ludzki jest przewoźnikiem duszy, zawierającym w sobie fizyczne, emocjonalne oraz mentalne aspekty istoty ludzkiej, które po odpowiednim dostrojeniu uruchamiają – na podobieństwo metamorfozy – procedurę scalania, już w pełni do tego gotowych tożsamości, w Suwereno-Integralność. Aktywowanie stanu świadomości Suwereno-Integralności jest następnym etapem percepcji i wyrażania dla modelu w formie Istoty, a jego aktywacja zachodzi wtedy, gdy Istota projektuje swoją rzeczywistość zgodnie z takimi zasadami życiowymi, które symbolizują sobą Rzeczywistość Źródła, w przeciwieństwie do rzeczywistości pochodzenia zewnętrznego, która wiąże się z modelem egzystencji ewolucyjno/zbawczym.

Zasady życiowe symbolizujące Rzeczywistość Źródła pełnią rolę matryc tworzenia przygotowanych przez Inteligencję Źródła. Przeznaczone są one do tworzenia rzeczywistości z perspektywy Suwereno-Integralności oraz do przyspieszania jej zaistnienia na obszarze pól wibracji, które dotychczas ją odrzucały. Zasady te pomagają stworzyć sposobność do uruchomienia procedury scalania dla nie posiadających formy oraz już w pełni do tego gotowych tożsamości Istoty. Są one pomostami, dzięki którym instrument ludzki – ze wszystkimi jego elementami w stanie nienaruszonym – może doświadczać Suwereno-Integralnościowej percepcji całości.

W miarę jak instrument ludzki zaczyna coraz bardziej współpracować z Inteligencją Źródła, zmierzać będzie on w kierunku takich zasad życiowych, które symbolicznie wyrażają twórcze zasady Pierwszego Źródła. Istnieje szeroki zakres ekspresji potrafiących zainicjować doświadczenie transformacyjne Suwereno-Integralności oraz

uwolnić Istotę z uwarunkowań czaso-przestrzennych i ośrodków kontroli zewnętrznej. O ile sama ekspresja może ulegać zmianie, o tyle zamiar wykonywania ekspresji określony jest dość precyzyjnie jako zamiar rozwinięcia własnej Istoty do stanu scalania, poprzez który instrument ludzki coraz bardziej dostraja się do perspektywy Suwereno-Integralności.

Istnieją trzy podstawowe zasady życiowe, które przyspieszają doświadczenie transformacyjne oraz pomagają w zestrojeniu instrumentu ludzkiego z perspektywą Suwereno-Integralności. Są to:

- 1) Związek ze wszechświatem poprzez wdzięczność
- 2) Głęboki szacunek do Źródła obecnego we wszelkim istnieniu
- 3) Wspieranie życia

Kiedy jednostka stosuje powyższe zasady, to włączony zostaje tryb ujawniania – poprzez jej doświadczenie życiowe – głębszego znaczenia stojącego za zdarzeniami będącymi składowymi tegoż doświadczenia życiowego, a które początkowo wydaje się zupełnie przypadkowym – dotyczy to zarówno kontekstu wszechświatowego jak i osobistego.

Związek ze Wszechświatem poprzez Wdzięczność

Zgodnie z tą zasadą, Wszechświat Całości jest reprezentantem kolektywnej inteligencji, poddającej się personalizacji do pojedynczej Istoty Wszechświatowej. A zatem, zgodnie z tym modelem wnioskowania, w całym kosmosie istnieją tylko dwie Istoty: Istota Jednostkowa oraz Istota Wszechświatowa. Jako że przewoźnik duszy jednostki cechuje podatność na wpływy oraz nieustanne zmiany przystosowawcze do nowego strumienia informacji, to tak samo jest w przypadku Istoty Wszechświatowej, będącej dynamicznym i żywym szablonem energii potencjalnych oraz doświadczeń, które są koherentne i dające się znać tak dobrze jak osobowość i zachowanie przyjaciela.

Istota Wszechświatowa dynamicznie reaguje na Istotę Jednostkową oraz na jej percepcje i ekspresje. Jest ona jak kompozyt omni-osobowości, nasycony Inteligencją Źródła, reagujący na percepcje jednostki w sposób podobny do działania tafli wody odzwierciedlającej obraz nad nią się znajdujący. Każdy, kto przebywa w instrumencie ludzkim w rzeczywistości jest – w swoim najgłębszym rdzeniu – Suwerenną Istotą, która potrafi dokonać transformacji instrumentu ludzkiego w instrument Suwereno-Integralności. Niemniej jednak, dokonanie tejże transformacji uzależnione jest od tego, czy jednostka wybiera projekcję obrazu Suwereno-Integralności nad zwierciadłem Istoty Wszechświatowej, czy projekcję obrazu pomniejszonego będącego zniekształceniem jej prawdziwego stanu istnienia.

Meritum zasady związku ze wszechświatem poprzez wdzięczność, polega na świadomym projektowaniu obrazu samego siebie poprzez wyrażanie swojego szacunku i wdzięczności wobec wspierającego „zwierciadła” Istoty Wszechświatowej. Innymi słowy, Istota Wszechświatowa pełni rolę partnera dla Istoty Jednostkowej przy kształtowaniu jej ekspresji rzeczywistości. Jeśli jednostka projektuje swój suwerenny obraz na zwierciadle Istoty Wszechświatowej, to jej rzeczywistość przyjmuje postać wewnętrznego procesu tworzenia, który jest całkowicie niezależny od zewnętrznych uwarunkowań i ośrodków kontroli.

Proces ten przebiega na zasadzie wymiany energii wspierającej, kierowanej od jednostki do Istoty Wszechświatowej, a najlepszym sposobem na aplikację tejże energii jest wyrażanie wdzięczności za to, jak perfekcyjnie i precyzyjnie zachodzi ta wymiana w każdym momencie życia. Gdy jednostka zdaje sobie sprawę (albo przynajmniej jest zainteresowana zdawaniem sobie sprawy) z tego, jak perfekcyjnie Istota Wszechświatowa wspiera suwerenną rzeczywistość jednostki, to wówczas ma miejsce potężne i naturalne odczuwanie wdzięczności wypływającej od Istoty Jednostkowej do Istoty Wszechświatowej. Jest to dokładnie to źródło wdzięczności, które powoduje otwarcie kanału dla wsparcia płynącego od Istoty Wszechświatowej do Istoty

Jednostkowej, jak również powoduje ono zaistnienie współpracy celu skoncentrowanego na dokonaniu transformacji instrumentu ludzkiego w ekspresję Suwereno-Integralności.

To głównie wdzięczność – dokonująca translacji wewnętrznych relacji, zachodzących pomiędzy Istotą Jednostkową a Istotą Wszechświatową, na zrozumienie – otwiera instrument ludzki na obecne w nim łączy do suwerennej istoty oraz na dostępną dla niego ewentualną transformację w Suwereno-Integralnościowy stan percepcji i ekspresji. Udoskonalanie i wspieranie relacji pomiędzy Istotą Jednostkową a Istotą Wszechświatową jest rzeczą niezwykle ważną, jako że relacje te bardziej niż cokolwiek innego, determinują poziom akceptacji przejawianej przez jednostkę wobec niezliczonych form i manifestacji życia.

Kiedy zmiany w rzeczywistości suwerennej postrzegane są przez Istotę Jednostkową jako zmiany powiązane z dynamicznym przekształcaniem się osoby Istoty Wszechświatowej, to żyje ona wówczas w większej harmonii z życiem samym w sobie. Życie staje się wymianą energii pomiędzy Istotą Jednostkową a Istotą Wszechświatową, co sprawia, że rozgrywanie go wolne jest od osądzania, a doświadczanie go pozbawione lęku. Rdzeniem stanowiącym podstawę miłości bezwarunkowej jest: doświadczanie życia – we wszystkich formach jego manifestacji – jako pojedynczej, zjednoczonej inteligencji, która perfekcyjnie reaguje na projekcję obrazu generowanego przez instrument ludzki.

Kiedy instrument ludzki przesyła Istocie Wszechświatowej odczuwaną wobec niej wdzięczność, bez względu na okoliczności i warunki zewnętrzne, to życie zaczyna coraz aktywniej wspierać otwieranie się instrumentu ludzkiego na aktywację zaimplementowanych wewnątrz Kodów Źródłowych, oraz funkcjonować w ramach konstrukcji syntezowego modelu ekspresji. Odczuwanie wdzięczności połączone z mentalnym konceptem zrozumienia, w czasie tego wyrażania, przyjmuje postać niewidocznej dla oka wiadomości rozsyłanej we wszystkie kierunki i na obszar całości listwy czasowej. W tym konkretnym kontekście, wdzięczność wobec Istoty Wszechświatowej rozumiana jest jako siła napędowa aktywnie towarzysząca wszelkim formom ekspresji podejmowanym przez instrument ludzki.

Każdy oddech, każde słowo, każde dotknięcie, każda myśl, każda czyniona rzecz skoncentrowana jest na wyrażaniu tego specyficznego uczucia wdzięczności. Wdzięczności za suwerenność jednostki oraz wsparcie, jakie otrzymuje ona od Istoty Wszechświatowej, która to wyraża samą siebie poprzez wszelkie formy i manifestacje inteligencji obierając sobie zdecydowany cel tworzeniu rzeczywistości idealnie dopasowanej pod kątem aktywacji Kodów Źródłowych jednostki oraz transformacji instrumentu ludzkiego i Istoty w Suwereno-Integralność. Jest to ta specyficzna forma wdzięczności, która przyspiesza aktywację Kodów Źródłowych i w związku z tym uwalnia zawartą w nich unikalną umiejętność do przeprowadzenia integracji całkowicie różniących się od siebie komponentów instrumentu ludzkiego oraz Istoty, a następnie transformowania ich w Suwereno-Integralnościowy stan percepcji i ekspresji.

Czas jest jedynym czynnikiem, który zniekształca to skądinąd klarowne połączenie pomiędzy Istotą Jednostkową a Istotą Wszechświatową. Czas, ingerując w to połączenie, wytwarza zagłębienia rozpacz, beznadziejności i opuszczenia. Tym niemniej, to właśnie owe zagłębienia często odpowiedzialne są za doprowadzenie do aktywacji Kodów Źródłowych Istoty oraz ustanowienia bardziej intymnych i harmonijnych relacji z Istotą Wszechświatową. Czas powoduje separację doświadczenia oraz nakłada filtr postrzegania rzeczywistości jako elementu pozbawionego ciągłości, co z kolei powoduje zwątpienie w bezstronność i zdecydowany cel Istoty Wszechświatowej. W rezultacie tego stanu rzeczy, czas wytwarza lęk powstały z przekonania, iż wszechświat nie jest zwierciadłem, ale chaotycznym, kapryśnym zbiorem energii.

Kiedy instrument ludzki zestroi się z Suwereno-Integralnością i zdecyduje się rozwijać swoją rzeczywistość zgodnie z perspektywą Suwereno-Integralności, to tym samym przyciąga on do siebie naturalny stan harmonii. Niekoniecznie oznacza to, że instrument ludzki wolny jest wtedy od wszelkich problemów i niewygód, oznacza to zaistnienie specyficznej percepcji dostrzegania, że w tym co ukazuje nam życie zawarty jest

nieodzowny cel. Innymi słowy, naturalna harmonia zdaje sobie sprawę, że doświadczenie życiowe jest elementem o głębokim znaczeniu dla procesu stwarzania trwałego uczucia radości i wewnętrznego pokoju, o tyle, o ile jednostka zestrojona jest z Suwereno-Integralnością, a jej rzeczywistość osobista wypływa z tej warstwy wszechświata wielowymiarowego, która reprezentowana jest przez Suwereno-Integralność.

Wdzięczność jest kluczowym aspektem miłości otwierającym instrument ludzki na uznanie roli Istoty Wszechświatowej oraz powodującym przededefiniowanie dotychczasowego wyobrażenia instrumentu ludzkiego o celu jej istnienia na taki, który Istotę Wszechświatową postrzega jako wspierające przedłużenie rzeczywistości suwerennej, a nie jako kapryśne zachcianki losu lub wybredne reakcje mechanicznego, oderwanego od życia wszechświata. Nawiązanie relacji z Istotą Wszechświatową poprzez przesyłanie swojej wobec niej wdzięczności, przyciąga do jednostki transformacyjne doświadczenie życiowe. Doświadczenie to intensywnie skoncentrowane jest na odkrywaniu najgłębszego znaczenia życia oraz na jego najbardziej twórczym celu.

Głęboki Szacunek do Źródła obecnego we Wszelkim Istnieniu

Zasada ta mówi, iż Pierwsze Źródło jest obecne we wszystkich rzeczywistościach poprzez wszystkie manifestacje energii. Wplecione jest ONO we wszelkie istnienie niczym mozaika, której części przylegają do tej samej ściany, dzięki czemu stanowią jedność. Jednakże, to nie obraz jednoczy mozaikę, ale ściana, do której przylegają jej części. Podobnie, Pierwsze Źródło maluje obraz tak różnorodny i pozornie niepowiązany, iż wydaje się on nie stanowić spójnej jedności. Niemniej jednak, to nie zewnętrzne manifestacje są tym co jednoczy, ale wewnętrzne centrum energii, na którym ułożone są rozmaite części; to ono jednoczy wszystkie manifestacje.

Owy ośrodek energii pełni rolę kolektywnej palety całego życia na wszystkich polach wibracji wewnątrz Wszechświata Całości. Ośrodek ten jest Pierwszym Źródłem, które rozczłonkowane SIEBIE we wszystkie formy, poprzez projekcję JEGO Inteligencji Źródła na wszystkie fragmenty życia. Dzięki czemu, Inteligencja Źródła -- działająca jako przedłużenie Pierwszego Źródła -- jest energią jednoczącą, stanowiącą „ścianę” do której przylegają wszystkie części mozaiki życia. Życie wypływa z jednego Źródła energii, które łączy wszystko ze Wszystkim i pojedyncze z Jedynym.

Głęboki szacunek do Źródła obecnego we Wszelkim Istnieniu jest zasadą mówiącą, iż wszystkie manifestacje życia przenoszą w sobie ekspresję Pierwszego Źródła. Nie ma znaczenia jak dalece energia jednocząca została zniekształcona lub wypaczona; obecność Źródła jest dostrzegalna ponad wszystko. Mechanizm postrzegania energii jednoczącej zachodzi nawet wtedy, gdy zewnętrzne manifestacje wydają się być przypadkowe, zniekształcone, niespokrewnione, czy chaotyczne.

Kiedy wszystkie manifestacje życia są prawdziwie postrzegane jako fragmenty przejawiania się Pierwszego Źródła, wibracja równości tkwiąca u podstaw wszystkich form życia, staje się dostrzegalna dla instrumentu ludzkiego. Początkowo życie wyłania się jako przedłużenie Rzeczywistości Źródła, a następnie jako zindywidualizowana częstotliwość energii przyobleczonej w formę. Wibruje ona -- w jej czystym, bezczasowym stanie -- dokładnie w ten sam sposób we wszystkich manifestacjach życia. Stanowi ona wspólny grunt istnienia dla wszelkiego życia. Częstotliwość owa jest tonem-wibracją równości, dostrzeganą we wszystkich formach życia, jednoczącą wszelkie odmienne ekspresje w fundament istnienia znany jako Pierwsze Źródło. Gdy jednostka jest zdolna spojrzeć na każdą z form życia perspektywą równości, wtedy w momencie tym obserwuje Źródło obecne we wszelkim istnieniu.

Mimo że może się to wydawać abstrakcyjne, to jednak wydarza się czynnie, poprzez praktykowanie poszukiwania zewnętrznych i wewnętrznych manifestacji Pierwszego Źródła. W sytuacji takiej, jednostka spodziewa się postrzegania działań Inteligencji Źródła w każdym aspekcie swojego doświadczenia. Polega to na niezachwianym przeświadczeniu, iż wszystko jest na właściwym miejscu, wszystko spełnia swoją

optymalną funkcję, i wszystko kieruje swoje cele ku najpełniejszej aktywacji własnego życia w obecnym momencie. Na postrzeganiu, iż całość życia znajduje się w swym optymalnym stanie realizacji i doświadczenia, niezależnie od warunków i okoliczności. Postrzeganiu, iż życie jest perfekcyjne w swojej ekspresji, jako że wypływa ono z perfekcji, i dlatego nie ma znaczenia jak rozbieżne są jego manifestacje; życie jest przedłużeniem Rzeczywistości Źródła.

W świetle widocznego wokół zgiełku i pozornego zniszczenia, które towarzyszą życiu na Terze-Ziemi, postrzeganie takie wydaje się naiwne. Jak życie -- we wszystkich jego formach i ekspresjach -- może być postrzegane jako optymalne lub perfekcyjne? Jest to wielki paradoks życia, nie dający się pogodzić z mentalnymi i emocjonalnymi możliwościami instrumentu ludzkiego. Może być on zrozumiany jedynie w kontekście istoty, która jest nieśmiertelna, bezgraniczna, beczasowa, i suwerenna. Paradoksy istnieją, ponieważ ludzka scena życia jest zbyt ograniczona w swym zasięgu i skali odnośnie umożliwiania postrzegania całości, tak aby naświetlić i ujrzeć jak wszystkie elementy mozaiki są zjednoczone w perfekcyjnej relacji.

Wymiary czasu i przestrzeni, oraz elementy energii i materii ograniczają ludzką scenę życia. Rozgrywa się ono w etapach przetrwania i dysfunkcyjnego postępowania, z powodu metod kontrolowania informacji i manipulowania warunkami, stosowanymi przez Hierarchię. Istota wewnątrz instrumentu ludzkiego jest w wielkiej mierze nieprzejawiona i niedostatecznie funkcjonująca na ludzkiej scenie życia, dlatego też, pozorne wypaczenia życia i niedoskonałości, widziane są w wyodrębnieniu, raczej jako przeszkody do doskonałości niż jako perfekcja sama w sobie.

Życie jest perfekcyjne w swym postanowieniu rozszerzenia się i wyrażania inteligencji, która jest wolna od wszelkich ograniczeń. Stanowi to fundamentalny cel życia we wszystkich jego rozmaitych manifestacjach, oraz powoduje obecność Pierwszego Źródła -- wyrażającego SIEBIE w postaci wibracji równości -- postrzegalną we wszelkim istnieniu. System wejść postrzegania zmysłowego obecny w instrumencie ludzkim, ograniczony jest do częstotliwości w określonych przedziałach, które przenoszą jedynie echo owych wibracji Źródła. Prawdziwa częstotliwość poznawana jest poprzez rozważną i skupioną kontemplację równości wrodzonej we wszelkie istnienie, oraz zdolność przenikania poza obraz danego istnienia, do samego źródła obrazu.

Wglądy takowe wymagają nowego systemu postrzegania poza pięcioma zmysłami, które kierują ludzkim światem w waszym czasie. Owe nowe zmysły pojawiają się jako następstwo aktywacji Kodu Źródłowego, i reprezentują pierwszy etap doświadczenia transformacji. Wraz z nową zdolnością postrzegania, instrument ludzki będzie w stanie odczuwać nie tylko obecność Pierwszego Źródła, ale również beczasową esencję obecną wewnątrz wszelkiego życia, która jest zindywidualizowana i w unikalny sposób wyodrębniona od Pierwszego Źródła.

Odwoływanie się do percepcji istoty obecnej wewnątrz instrumentu ludzkiego, jest idealną metodą umożliwiającą dostęp do trwałego odczuwania wibracji Źródła. Tak właśnie jednostka może rozwijać swoją zdolność postrzegania Źródła we wszelkim istnieniu. Pamiętaj, iż Pierwsze Źródło obecne jest nie tylko wewnątrz każdej indywidualnej manifestacji energii, ale także w całości życia samego w sobie. Stąd też, zasada ta potrzebuje kierowania głębokiego szacunku ku Źródłu we wszystkich JEHO rozmaitych formach manifestacji, jak również ku całości życia.

Wspieranie Życia

Życie, według tej definicji, stanowi suwerenną rzeczywistość jednostki. Jest ono subiektywne oraz łatwo ulegające wpływom instrumentu ludzkiego. Życie jest całością doświadczenia płynącego poprzez pole percepcji jednostki w wymiarze wiecznego teraz. Życie nigdy nie ma końca ani napisanego ostatniego rozdziału. Jest ono wieczne, ale nie w abstrakcyjnym sensie nigdy się nie kończącego czy zaczynającego, ale raczej w

realnym znaczeniu, iż życie jest wiecznie rozwijającym się w celu wyrażania Inteligencji Źródła na wszystkich polach wibracji wewnątrz Wszechświata Całości.

Wspieranie życia jest zasadą polegającą na życiu jednostki w zestrojeniu z naturalną ekspansją inteligencji wrodzonej we wszelkie życie. Zestrojenie to uwydatnia energię życiową przepływającą przez jednostkę z czystą intencją subtelnego wsparcia. Czynność ta polega na rozpoznawaniu najwyższego motywu we wszystkich formach energii, oraz wspieraniu przepływu tej energii w kierunku jej najwyższej ekspresji. Podczas takiego działania, czynność ta wykonywana jest bez osądzania, bez analizowania, i bez przywiązywania do jej wyniku. Jest to po prostu dogłębne oglądanie energii wpływającej ze wszelkich manifestacji, oraz wspieranie jej ekspresji życia.

Odbiega to od przyjętego stanowiska, iż dogłębne oglądanie wsparcia może być udzielone jedynie gdy energia jest przyjęta w zgodzie z wolą jednostki. Jednakże, kiedy jednostka potrafi widzieć życie jako zintegrowaną energię płynącą w ekspresji poszerzającej się inteligencji, życie honorowane jest jako przedłużenie Pierwszego Źródła. W kontekście tym, nie istnieje taka energia która jest niewłaściwie ukierunkowana lub niegodna wsparcia i dogłębienia. Chociaż może wydawać się to sprzeczne z widocznymi na Terze-Ziemi obelżywymi energiami, to jednak nawet energia, która jest obciążona „złymi intencjami” jest mimo to energią, która wypływa w poszukiwaniu wyższej formy ekspresji.

Wszystkie formy energii mogą być dogłębnie oglądane i wspierane ku ich najwyższej ekspresji, i na tym właśnie polega podstawowe działanie w ramach tej zasady. Wymaga to zdolności postrzegania motywu przyczynowego oraz ostatecznej ekspresji energii życiowej gdy ta przepływa przez suwerenną rzeczywistość jednostki. Energia jest elementem życia, który jest tak subtelnie spleciony z formą iż stanowią jedno; w bardzo podobny sposób tak jak przestrzeń i czas są ze sobą nierozdzielnie połączone. Energia jest motywem. Jej inteligencja wykracza poza umysłową zdolność przeprowadzania procesów myślowych. Moc umysłu jest siłą która może być poddana ludzkim obróbkom, co wyklucza jej najwyższą ekspresję; energia zawsze wsącza w życie motyw rozwoju i ewoluowania.

Energia życiowa znajduje się zawsze w stanie stawania się. W swoim naturalnym stanie nie jest ona nigdy statyczna ani wsteczna. Instrument ludzki jest wyspecjalizowany we wspieraniu owej naturalnej ekspansji energii, poprzez tworzenie nowych kanałów ekspresji i doświadczania. Jest to podstawowy cel instrumentu ludzkiego w związku z ekspansją energii życiowej otaczającej jego suwerenną rzeczywistość w obrębie egzystencji fizycznej, oraz jej transformacji na nowy poziom ekspresji, które dokładniej odzwierciedlają perspektywę Suwereno-Integralności.

Istnieje wiele specyficznych czynności, które można podejmować w celu wspierania życia. Każda istota jest, w pewnym sensie, zaprogramowana wewnątrz jej Kodów Źródłowych do przekształcania energii na przeogromny szereg sposobów. Funkcjonując poprzez instrument ludzki, istota zdolna jest gromadzić i magazynować energię wewnątrz instrumentu ludzkiego oraz przekierowywać jej cel i zastosowanie. Przekształcanie energii może mieć miejsce zarówno na osobistych jak i uniwersalnych poziomach ekspresji. Oznacza to, że energia wewnątrz suwerennej rzeczywistości jednostki może być przekształcona zgodnie z wizją szczęścia indywidualnego, jak również zestrojona z wizją uniwersalnego szczęścia i życzliwości.

Jedną z najlepszych metod przekształcania energii zachodzi poprzez system wierzeń jednostki. Wszystkie wierzenia posiadają systemy energii, które pełnią funkcję miejsca narodzin dla pojawienia się wierzenia. Wewnątrz tych systemów energii istnieją prądy, które kierują doświadczeniem życiowym. Instrument ludzki zdaje sobie sprawę, świadomie bądź nieświadomie, z istnienia owych prądów, i pozwala im na kierowanie siebie ku sferze doświadczenia ilustrującej jego prawdziwy system wierzeń.

Poprzez utrzymywanie wierzeń powodujących ekspansję i przekształcanie energii, instrument ludzki jest w stanie angażować systemy energii wspierające życie we wszystkich jego niezliczonych formach. Kiedy wierzenia są jasno zdefiniowane jako

preferowane stany istnienia, wtedy system energii angażowany jest tu i teraz -- a nie w jakiejś bliżej nieokreślonej przyszłości. System energii staje się nierozdzielnie związany z instrumentem ludzkim i wpleciony w jego ducha niczym nić światła. Klarowność wierzenia ma zasadnicze znaczenie w angażowaniu systemu energii owego wierzenia, oraz w przyzwalaniu na to aby wspieranie życia wzięło górę we wszystkich działaniach.

A zatem, wspieranie życia stanowi element kluczowy zarówno dla osobistych jak i uniwersalnych rzeczywistości wewnątrz Wszechświata Całości wraz ze wszystkimi jego polami wibracji szepionymi jak nici nieskończenie rozwijającej się tkaniny. Dlatego też, gdy jednostka przebudza się ku swej twórczej mocy przekształcania energii oraz jej uwypuklania z czystą intencją subtelnego wsparcia, staje się ona transmitterem Rzeczywistości Źródła i architektem syntezowego modelu egzystencji.

Wraz z ciągłym stosowaniem opisanych zasad życiowych, Inteligencja Źródła w coraz większym stopniu staje się tożsamością istoty, a istota staje się tożsamością instrumentu ludzkiego. W ten sposób, tożsamość zostaje przetransformowana, a skutkiem owej transformacji jest to, iż Suwerno-Integralność zespala instrument ludzki z istotą, a istotą z Inteligencją Źródła. To właśnie to zespolenie i przemiany tożsamości stanowią jasno sprecyzowany cel wyrażania zasad życiowych Suwerno-Integralności. Jeżeli ma miejsce jakkolwiek inna intencja lub cel, zasady te nie zostaną prawidłowo zrozumiane przez jednostkę, a ich katalityczne siły pozostaną nieaktywne.

Perspektywa Suwerno-Integralności postrzega całe życie jako czystą miłość w jej najpełniejszej formie przejawiania się; na fundamentach owej jasnej perspektywy ułożona jest całość życia i jego wieczne istnienie. Jest ona rdzennym wierzeniem, z którego powstają wszystkie inne wierzenia, a poprzez ich poszerzanie wyłaniają się systemy wierzeń jednostki z klarowną intencją wspierania owej fundamentalnej perspektywy; wspierając, obserwując, i żywiąc głęboki szacunek do Wszechświata Całości jako kolebki, z której powstało wszelkie życie, w której się ono rozwija, i w której ostatecznie zostanie zrozumiane.

Powyższe zasady życiowe są zaledwie symbolami przedstawionymi za pomocą słów i podanymi instrumentowi ludzkiemu jako potencjalny przepis na rozbudzenie tłącego się światła, które niezmordowanie pali się wewnątrz. Nie istnieją żadne wyspecjalizowane techniki ani rytuały, które byłyby wymagane do przywołania mocy tych zasad. Stanowią one po prostu perspektywę postrzegania. W dosłownym znaczeniu, są one intencjami przyciągającymi doświadczenie rozwijające świadomość. Nie dostarczają one szybkich rozwiązań czy też natychmiastowych uświadomień. Są one wzmacniaczami osobistej woli i zamierzeń, klarującymi to jak żyje jednostka. Ich siła transformująca tkwi wyłącznie w intencji ich zastosowania.

Stosując zasady życiowe Suwerno-Integralności jednostka może stać się mistrzem w nie ograniczaniu Jaźni. Ograniczenia są ustalane, zasłony są zaciągane, a światło jednostki przyćmiewane, tylko wyłącznie dlatego, iż zewnętrzne, hierarchiczne ośrodki kontroli tworzą lęk przed nieznanymi i mistycznymi praktykami suwerennej istoty. Opisane tu zasady życiowe, jeśli są one prawdziwie zastosowane z należytą intencją, stanowią narzędzia do przyspieszenia wyłonienia się Suwerno-Integralności, oraz funkcjonowania z poziomu jej perspektywy, jej wglądów, i jej zdolności do tworzenia nowych rzeczywistości i kształtowania ich jako uczących wydarzeń, które wyzwalają i rozwijają świadomość. Stanowi to podstawowy cel tych zasad i być może najistotniejszy powód, ażeby zająć się ich eksploracją.